

[Finansministeren.]

foreslaaet den Begrænsning, at dette sidste Tillæg kun gives for den Del af Grundbeløbet, der ligger under 5 Kr. pr. m².

Disse Bestemmelser stemmer overens med Forslagene fra et Mindretal i Kommissionen. Jeg har dog ikke fulgt dette Mindretals saakaldte Overgangsbestemmelser, der maa anses for at være meget vanskelige at administrere, og som havde til Hensigt at give den Afgiftsskærpelse, der laa i Beskæringen af Grundbeløbstillæggene, en vis tilbagevirkende Kraft. Ved det her forelagte Lovforslag er det alene foreslaaet, at Afgiftsskærpelsen kun skal have fremtidig skattemæssig Virkning, hvilket vil sige, at Skærpelsen kun vil faa Virkning for den Grundværdistigning, der bliver konstateret efter Lovens Ikrafttræden.

Det er i Lovforslaget foreslaaet, at der pr. 1. April 1948, paa hvilket Tidspunkt de væsentligste af Forslagets Bestemmelser skal træde i Kraft, skal afholdes en ekstraordinær Udstykningsomvurdering, der alene skal have til Formaal at fordele Grundbeløbene og beregne den afgiftspligtige Grundstigning paa alle de Ejendomme, for hvilke der siden 1. Oktober 1947 er sket Udstykning, og hvor Parterne har regnet med de hidtil gældende Lovregler. Men dette forudsætter, at nærværende Lovforslag er færdigbehandlet i indeværende Maaned, da Administrationen maa have en Maanedes Tid til at træffe Foranstaltninger til Afholdelse af en saadan Vurdering. Hvis Behandlingen af dette Lovforslag imidlertid skulde trække ud, er jeg naturligvis villig til eventuelt at udskyde Tidspunktet 1. April til f. Eks. 1. Maj eller 1. Juni.

Naar hele Lovforslaget maaske kan forekomme noget uoverskueligt, skyldes dette væsentligt, at det har maattet fremtræde som et Ændringsforslag til den gældende Lov, men jeg har foranlediget, at den gældende Lov vil blive optrykt med de her foreslaaede Ændringer, saaledes at dette Optryk senere kan blive omdelt til Rigsdagens Medlemmer som et Arbejdsgrundlag.

Der kan næppe være Anledning for mig til her ved Lovforslagets Fremsættelse i Enkeltheder at gaa dybere ind paa Forslagets mange Bestemmelser; de fleste af disse er Gengangere fra det tidligere Forslag, og jeg skal derfor med Hensyn til Lovforslagets Enkeltheder henvise til dets meget udførlige Bemærkninger.

Jeg skal nøjes med denne korte Redegørelse og anbefale Lovforslaget til en velvillig og hurtig Behandling i det høje Ting.

Tredie Næstformand (Jørgen Jørgensen): Jeg giver Ordet til Ministeren for Handel, Industri og Søfart, for at han kan fremsætte de to for hans Vedkommende anmeldte Lovforslag.

Ministeren for Handel, Industri og Søfart (Krag): Hermed har jeg den Ære for det høje Ting at fremsætte *Forslag til Lov om Forlængelse og Ændring af Lov Nr. 158 af 29. Marts 1943 om erhvervsøkonomiske Foranstaltninger, Vareforsyning m. v.*

Lovforslaget gaar ud paa, at denne Lov, der udløber med Udgangen af Marts Maaned d. A., forlænges uforandret til Udgangen af Marts Maaned 1949, idet det dog som Følge af Oprettelsen af Fiskeriministeriet og Ministeriet for Byggeri og Boligvæsen i Forslagets § 2 er præciseret, at de i Loven omhandlede Foranstaltninger, der henhører under de to nye Ministeriers Sagomraade, saavel som de Foranstaltninger, der henhører under Landbrugsministeriets Sagomraade, træffes af vedkommende Minister efter Aftale med Handelsministeren.

Vareforsyningsloven danner Grundlaget for den samfundsmæssige Regulering af vore Samhandels- og Betalingsforhold over for Udlandet, som Danmarks Valuta- og Forsyningssituation indtil videre gør det nødvendigt at opretholde. Loven danner endvidere Grundlaget for de Produktions- og Fordelingsordninger, som har maattet iværksættes til Fremme af Produktionen og Forsyningen samt til Sikring af en ligelig Fordeling, dels af Forbrugsvarer, dels af Raa-varer til Produktionsvirksomhederne.

Der har fra næsten alle politiske Partiers Side hidtil været Enighed om Nødvendigheden af denne Lov, og det er min Overbevisning, at der ogsaa nu vil vise sig at være Enighed om, at det endnu er for tidligt at afvikle den. Jeg tror, at alle ansvarlige Kredse vil indrømme, at der ikke paa nærværende Tidspunkt foreligger en saadan Lettelse i Valuta- og Forsyningssituationen, som kunde motivere en Ophævelse af Loven. Tværtimod ligger Forholdene saaledes, som jeg i det følgende nærmere skal forsøge at redegøre for, at Valuta- og Forsyningssituationen ved Aarets Begyndelse er væsentligt skærpet.

Selvfølgelig er det imidlertid, at man i Administrationen af denne Lov maa tage de mest vidtgaende Hensyn til alle berettigede Interesser. Loven maa til enhver Tid administreres i Overensstemmelse med dens Forudsætninger og Formaal, saaledes